

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla subskrybentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 80 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Numer telefonu: Nowe Miasto 8.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowe Miasto.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowe Miasto-Pomorze.

ROK XVIII

NOWE MIASTO LUBAWSKIE, SOBOTA, DNIA 29 STYCZNIA 1938.

L — Nr. 13

Zawsze ta sama połowiczność i niekonsekwencja w stosunku do Żydów ze strony obecnego reżimu.

W całym postępowaniu obecnego reżimu widzimy dziwne jakieś niezdecydowanie, chwiejność, kierowanie się raz w prawo, raz w lewo, krok naprzód, krok wstecz, brak konsekwencji i stanowczości. Mielśmy tego dowody znów ostatnio podczas obrad komisji budżetowej nad budżetem Ministerstwa spraw wewn. w kwestji żydowskiej. Referent poseł Wojciechowski zajął bardzo wyraźne stanowisko w kwestji żydowskiej. Oświadczył on:

— Zabierzcie z Polski Żydów, którzy tu przyszli z Rosji jako czasowi goście, a których my dłużej żywić nie możemy!
— Obywatelstwo polskie, jakie Żydom napływowym nadano — uzupełnia — trzeba traktować jako czasowe. Dziel, kiedy dusimy się sami we własnym kraju, musimy tym Żydom gościnność wypowiedzieć.

Powiedzenie to stanowcze ze strony posła obozu rządowego zdawało by się nie pozostawiać żadnej wątpliwości, jak postąpić, żeby się pozbyć Żydów. A jak na to zareagował p. premier Składkowski? Otóż powiedział on tak:

„Zachodzą w Polsce przemiany społeczne i ekonomiczne — mówił premier — które dokonywałyby się również, gdyby Żydów nie było w Polsce. To znaczy podwyższenie poziomu życia chłopów polskiego drogą przejścia do miast. Te wyższe wartości ekonomiczne muszą być nie tylko nie powstrzymane przez rząd polski, ale popierane, bo to są wartości wyższe, ekonomiczne narodu polskiego. Dalej Żydzi muszą zrozumieć tę sytuację, muszą zrozumieć, że walka ekonomiczna z nimi nie jest naruszeniem ich praw ani też nie jest atakowaniem ich, jako obywateli państwa”.

Muszą to — wywodził premier — zrozumieć nie tylko Żydzi polscy, ale i zagraniczni, którzy mieszają się do naszych wewnętrznych spraw.

To mieszanie się — stwierdza premier — jest często robione w duchu agresywnym i aroganckim i wcale nie przyczynia się, by uspokoić dążeń społeczeństwa i rządu polskiego. Dlatego uważam tego rodzaju mieszanie się za obrażające poczucie państwowości polskiej wszystkich obywateli — i Polaków i Żydów — a za szkodliwe dla społeczeństwa żydowskiego”.

Z oświadczenia powyższego premiera wynika, że

1. uznaje on walkę ekonomiczną z Żydami;
2. będzie popierał proces polszczenia miast przez przesiedlanie mas chłopskich do ośrodków miejskich i przemysłowych;
3. przeciwstawił się interwencji Żydów zagranicznych i ich przyjaciół w tych sprawach,
4. natomiast stoi na stanowisku jednakowych praw dla wszystkich obywateli państwa, a więc jest przeciwny zastosowaniu specjalnych ustaw w stosunku do Żydów.

Aby pod tym względem nie było żadnych wątpliwości, p. premier oświadczył dosłownie:

„Stwierdzam kategorycznie niezłomną wolę rządu polskiego pójścia dalszą drogą łyczliwości, jednakowych praw dla wszystkich obywateli państwa oraz drogą utrzymania spokoju”.

Jak z powyższego widać, rząd premiera Składkowskiego postawił krok naprzód w sprawie żydowskiej, ale i tu tego kroku „naprzód” nie dokonał. Bo cóż znaczy walka z takim zalewem żydowskim jak w Polsce w ramach równości praw dla wszystkich obywateli państwa, a więc i dla Żydów, a jedynie na drodze walki ekonomicznej? W Niemczech przy pół mil. Żydów w stosunku do 70 mil. ludności Hitler mimo tak rygorystycznych zarządzeń administracyjnych i przy pomocy ustaw wyjątkowych jeszcze się nie zdołał całkiem uporać z niebezpieczeństwem żydowskim, a jak my w Polsce, mając na 34 mil. ludności — 5 mil. Żydów, na tyle ich bowiem trzeba liczyć, co prawda statystyka podaje tylko 3 i pół mil., ale trzeba wiedzieć, że dużo Żydów w Polsce przy spisie podaje się za Polaków — chcemy się ich pozbyć bez użycia środków ustawowych?

Pewno, że nie, może tu chodzić o środki gwałtów wobec Żydów, bo tego zakazuje nam etyka

chrześcijańska, ale koniecznym jest zmusić Żydów poza walką ekonomiczną i drogą ustaw wyjątkowych do emigracji z Polski. Sama walka ekonomiczna nie wystarczy, a nawet wątpliwe jest, czy w ogóle doprowadzi do celu. W tej walce ekonomicznej Żydzi z zagranicy, największy kapitał świata, będą hojnie wspierać swych ziomków w Polsce, — celem zniszczenia polskiej konkurencji — a element polski, jak wiadomo, pod względem zasobów pieniężnych jest b. słaby w stosunku do Żydów. I tu więc znów widzimy połowiczność, brak konsekwencji. Nie widzimy bowiem najmniejszej racji, dlaczego, jeżeli się już dopuszcza walkę ekonomiczną, cofać się przed użyciem ustawowych praw wyjątkowych przeciw Żydom, jak to np. obecnie czyni Rumunia. To też po takiej polityce obecnego reżimu w stosunku do Żydów nie możemy się absolutnie spodziewać skutecznego rozwiązania kwestii żydowskiej w Polsce i musimy iść własnymi drogami celem doprowadzenia w Polsce do ustroju narodowego, który jedynie gwarantuje pomyślne rozwiązanie sprawy żydowskiej.”

Żydzi nie chcą emigrować z Polski — chcą „przetrwąć”.

Przeciw wywodom referenta w komisji budż. o emigracji żyd. wystąpił pos. Żyd Sommerstein.

Oświadczył on, że Żydzi przymusowo Polski nie opuszczają. Czują się tu na własnej ziemi i w swej masie mieszkają w Polsce dłużej od wielu rodów w polskich. Madagaskar, twierdzi poseł żydowski, w ogóle nie nadaje się dla Żydów. Zapewne dlatego, że tam trzeba ciężko pracować, do czego nie nadają się Żydzi, tylko „goje”. Radzi poseł Sommerstein bezczelnie, aby Madagaskar otworzyć dla chłopów polskiego, bo chodzi tam o osadnictwo. Żyd bowiem może, mówi Żydek, emigrować tylko do takich krajów, gdzie istnieje zapotrzebowanie na kupca i rzemieślnika. A kupiec i rzemieślnik żydowski w Polsce wcale nie myśli opuszczać Polski po to, by iść się pluga. To nie byłoby zgodne z tradycją żydowską. Przecież już w Starym Testamencie Żydzi co prawda posiadali ziemię, lecz obrabiali ją sprowadzani cudzoziemcy.

Oświadczenie posła Sommersteina dowodzi, że Żydzi polscy się jeszcze lęczą. Nie chcą się w żaden sposób pogodzić, że wysiedlenie ich z Polski jest koniecznością dziejową. Trzeba im będzie pokazać, że się lęczą.

Opiekun księcia Radziwiłła.

Opiekunem księcia Radziwiłła mianowany został z ramienia sądu p. Kazimierz Benig. W zakresie jego uprawnień leży odmówienie zgody na małżeństwo ks. Michała z p. Suchestow.

Mahomed Mahmud, nowy premier Egiptu.

I to się dzieje w Polsce?

Inspektor szkolny zamknął na Kresach polską szkołę.

Dubno. Na Wołyniu dzieją się w dalszym ciągu rzeczy zgoła niezwykłe.

W powiecie dubieńskim w pobliżu granicy sowieckiej, istnieje polska wioseczka Komaszówka, otoczona dookoła wsiami ruskimi. Wioska ta — istniejąca jeszcze od czasów przedrozbiorowych — złożyła już wiele dowodów przywiązania do polskości i zdołała pomyślnie przetrwać i utrzymać swoją narodowość pomimo długiej niewoli.

W r. 1922 mieszkańcy wsi Komaszówka własnym kosztem, kosztem wiele wysiłku, założyli w Komaszówce polską szkołę. W r. 1928 zbudowali dla tej szkółki nowy budynek o dwóch salach i mieszkanie dla nauczyciela. Szkołka ta istniała do końca roku szkolnego 1936/37.

Listem z dnia 1 września 1937 r. inspektor szkolny w Dubnie zarządził zamknięcie tej szkółki z tym, że dzieci, które do niej uczęszczały, będą odtąd uczęszczały do szkoły utrakwistycznej w ruskiej wsi Troścień. To znaczy, że nie tylko zamiast czysto polskiej szkoły otrzymują one naukę mieszaną, polsko-ruską, ale co więcej, uczyć się będą w środowisku, w którym ton nadaje miejscowa diabatwa ruska czyli w którym dzieciom polskim z Komaszówki grozić będzie uleganie wpływom atmosfery ruskiej.

Rekurs do Kuratorium Okręgu Szkolnego nie odniósł skutku.

Ale oto rzecz najciekawsza. Aby utrzymać szkołę polską w Komaszówce przy życiu, Macierz Szkolna wyraziła zgodę wzięcia tej szkoły na swój etat. Innymi słowy, po zamknięciu publicznej polskiej szkoły w Komaszówce zjawia się możliwość otwarcia tam polskiej szkoły prywatnej. Otóż władze oświatowe, że na otwarcie szkoły Macierzy Szkolnej w Komaszówce nie zezwala!

„I mówić tu — stwierdza słusznie „Warsz. Dziennik Narodowy” — że w Polsce „rządzi duch polski! Gdzie, w jakim innym państwie na świecie byłoby możliwe, by rodzice dzieci, należących do narodu, w państwie tym panującego, byli pozbawieni możliwości posyłania tych dzieci — jak sobie tego życzą — do szkoły publicznej, mającej charakter czysto ojezysty?”

Na to walczył pod Warszawą, by czerwone sztandary nie powiewały nad Polską.

Przed sądem grodzkim toczyła się sprawa 46-letniego kupca Zdzisława Witkowskiego. Oskarżony, widząc w dniu 11 listopada na Placu Wolności czerwony sztandar, doskoczył do chorążego i obdarł czerwone sukno od drzewca. Oskarżony tłumaczył się, że walczył jako oficer wojsk polskich pod Warszawą na to, by nie dopuścić komunizmów do Warszawy i by czerwone sztandary nie powiewały w Polsce.

Sąd skazał Witkowskiego na tydzień aresztu z zawieszeniem na 2 lata.

Żydowska bezczelność

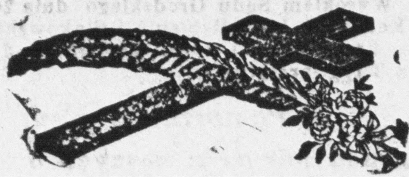
Żydowski „Nasz Przegląd”, tak sięgali:

W dniu wczorajszym Polskie radio nadało słuchowisko okolicznościowe z powodu rocznicy Powstania Listopadowego pt. „Manifest”. W słuchowisku tym w szeregu scen przedstawiano udział w powstaniu różnych warstw ówczesnego społeczeństwa: ziemian, chłopów i mieszczan.

W tym słuchowisku o charakterze syntetycznym pominięto tylko Żydów polskich, jakby ich wcale w powstaniu styczniowym nie było. Tak oto płynąca z teraźniejszości fala Polskiego Radia nie przyniosła tego, co należy do najwspanialszych kart historii.

Przemilczenie Polskiego Radia nie usunie z dziejów faktu bohaterskiego uczestnictwa Żydów w Powstaniu Styczniowym.”

Bezczelność żydowska nie zna granic, gdy piszą oni o tym, że udział Żydów w Powstaniu Styczniowym należy do „najwspanialszych kart historii”. Wyraźnie prowokują tu, aby przypomnieć im żydowskie szpiegostwo i denuncjatorstwo w tym okresie. Byłby to temat dla Polskiego Radia, którego jednak nie podejmie się. Radio polskie jest bowiem bardzo zażydzone.

Dnia 28 stycznia 1938 r. zmarł

s. p.

Feliks Uzikowski

budowniczy z Lidzbarka

Zmarły był długoletnim członkiem Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej naszej instytucji. Straciłmy w nim obowiązkowego udziałowca i pełnego gorliwości członka naszych władz. Swą pracą bezinteresowną oraz pełną zawsze troską o dobro i rozwój naszej placówki zasłużył sobie na wieczną pamięć.

Bank Ludowy w Lidzbarku

Lidzbark, dnia 28 stycznia 1938 r.

W piątek, 28 bm. o godz. 1 w nocy zmarł

s. p.

Feliks Uzikowski

budowniczy,
honorowy członek Bractwa Kurkowego.
W Zmarłym straciłmy gorliwego i sumiennego członka
Cześć Jego pamięci!
**Zarząd Kurkowego Bractwa
Strzeleckiego w Lidzbarku.**

Komunalna Kasa Oszczędności

powiatu lubawskiego

Centrala: **Nowe Miasto Lubawskie** Oddział: **Lubawa**
komunikuje, że na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1937 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w Komunalnych Kasach Oszczędności i w Spółdzielniach (Dz. U. R. P. nr. 87 poz. 626) obniżyła stawki i począwszy od dnia 1 stycznia 1938 r. płaci:

od wkładów oszczędnościowych		w złotych obieg.		w zł. w zł.	
3	0%	za wypowiedzeniem	dziennym	—	—
3,5	0%	"	14-to dniowym	—	—
4	0%	"	1-no miesięcz.	—	—
4,5	0%	"	3	"	3%
5	0%	"	6	" i dłuższym	4%

Od rachunków czekowych i kredytu na rachunek bieżących 3%
Powyższe obniżone stawki stosować się będą w odniesieniu do wkładów terminowych złożonych, przed 1 styczniem 1938 r., dopiero po upływie terminu umowy, nie później jednak jak 1 lipca 1938 r.

Odsetki są doliczane w dniu 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku.

Za przesłane wyrazy współczucia oraz za złożone wieńce i kwiaty, a szczególnie Wielmożnemu Państwu Władysławostwu Czeskokwowskiemu za zamówioną Mszę św. oraz wszystkim Krewnym i Znajomym za tak liczny udział w pogrzebie mej najdroższej żony i ukochanej matki

s. p.

Anny z Wolberów Kirzynowskiej
składamy nasze serdeczne

„Bóg zapłać“

rodzina Kirzynowskich
Lubawa, w styczniu 1938 r.

Zelazo

obrzęzowe do kół i sztabowe, bednarki — blachy żelazne plece — rury — kolana — okucia do pleców — konwie do mleka
kupuje się najtaniej u
Wł. Wyżlica, Lubawa
Rynek 12
Skład żelaza, porcelany i szkła

Natychmiast sprzedam swoje
budynki

z ogrodem w Rożentalu
Bernard Pozo,
U P. Toruń 1.

Mieszkanie
4-ro pokojowe

od 1 marca do wynajęcia
Berta Jaedke,
Nowe Miasto, Pod Lipami 8.

Przyjmuje się
lisy, wydry, tchórze,
kuny
do garbowania
i farbowania.
Wydry ucielembia się na sposób
„Wirgiński”

Pracownia Kuśnierska
Nowe Miasto, Kazimierza 2.

**3 domy
mieszkalne**
oraz ziemię pod budowlę, przy
mieście od zaraz sprzedam.
Cena według umowy
**Grabowski Jan-
Pacółtowo,**

Ogłaszam

Przetarg

na dzierżawę sklepu żołnierskiego
w kwaterach garnizonu Działdowo.

Oferty należy składać u kwatermistrza do dnia 20 lutego 1938 r. Potrzebna kaucja na czas dzierżawy 500.— zł. Pierwszeństwo mają inwalidzi i byli wojskowi.

Bliższych informacji w sprawie dzierżawy udziela kwatermistrz w godzinach od 10—12-tej.

Podaje się do wiadomości, że zabawa Cechu Rzeźnicko-Wędliniarskiego
napewno

odbędzie się dnia 2 lutego rb. Na fałszywe pogłoski proszę nie zważać.
Zarząd
Starszy Cechu w Lubawie

Plac budowlany

Pokój

i wyjazdowy półszerek

z osobnym wejściem z utrzymaniem lub bez do wynajęcia

Kto? wskaże eksp. „Drwęcy”

Gdzie? wskaże eksp. „Drwęcy”

Nowe Miasto Lub.

Nowe Miasto.

ZAMIENIAMY

stare odbiorniki
na nowe Philipsa

Dogodne warunki spłaty do 18 rat

„AUTO-STOP”

A. Bińczachowski, Brodnica n Drw., Mazurska 14.
Telefon nr. 120.

Zapraszam na tegoroczny

Biały Tydzień

który rozpoczyna się w dniu 31 bm.

Cenami niższymi zostały objęte:

Płótna na pościelu, bielizny i kolorowe nansuki, batysty.

Ręczniki białe lniane, jakardowe i kuchenne.

Stołowizna biała i kolorowa, adamaszki oraz garnitury z serwetami.

Inlety nie przepuszczające pierza i puchu, dreliżki spodkowe.

Firany komplet i z metra, kapy, chodniki.

Materiały wełniane na sukienki i modne jedwabie, na ubrania męskie, spodnie i płaszcze, mundurki szkolne, manszestry i wszelka bielizna.

Specjalność wyprawy ślubne, na które udziela się osobno rabatu.

Ceny niskie — Wysokie gatunki towarów

BAZAR-LIDZBARK

wł. J. Powalowski.

... są przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą złą przemianę materii. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kiszki przez regularne wypróżnienia.

ZIOŁA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

Stosują się przy obstrukcji, normują trawienie, czyszczą żołądek i bezbolesnie, przeciwdziałają tworzeniu się tłuszczu, wydalają substancje gnilne, nie wywołują przyzwyczajenia. Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wątroby, nerek i pęcherza, kamicy żółciowej, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i otyłości.

ZIOŁA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

NASZ PRZYJACIEL

DODATEK ŚWIĄTECZNY

Na niedzielę IV. po Trzech Królach.

EWANGELIA,

napisana u św. Mateusza w rozdz. VIII.

W on czas: Gdy Jezus wstąpił w łódkę, weszli za nim uczniowie jego. A oto wzruszenie wielkie powstało na morzu, tak iż się łódka wałmi ekrywała, a on spał. I przystąpili do niego uczniowie jego i budzili go, mówiąc: Panie zachowaj nas, ginimy. I rzekł im Jezus: Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary? Tedy wstawszy rozkazał wiatrom i morzu i stało się ucieszenie wielkie. A ludzie się dziwowali mówiąc: jakż jest ten, że ma i wiatry i morze są posłuszne?

Patron dziennikarzy.

(Św. Franciszek Salezy — 29 stycznia.)

Mają różne zawody swoich patronów i świętych protektorów, ma i stan dziennikarzy i wogóle pisarzy katolickich swego możnego orędownika w niebie. Jest nim św. Franciszek Salezy. Rzecz ta nabiera szczególnego znaczenia, gdy się rozważa, że właśnie obecny papież Pius XI w osobnej encyklice nadał prasie katolickiej swego opiekuna. Problem szerzej katolickiej prasy i książki dobrej jest tak wielki, że obok niego dziś żaden uświadamiony katolik obojętnie przejść nie może. Niechże zatem dla tych, co, siejąc zdrową oświatę, pragną rzeczywistej wielkości państwa i kościoła, zachęta i bodźcem będzie troska Ojca św. Papież niejednokrotnie przy wielu okazjach dawał wyraz swemu zadwoleniu z podejmowania się pracy piórem w obronie zagrożonych ideałów. Do literatów katolickich, zebranych w Rzymie z okazji Wystawy Misyjnej, wypowiedział Pius XI te znamienne słowa: „Wy jesteście olbrzymią potęgą, ale z tego właśnie względu macie też olbrzymią odpowiedzialność. Błogosławieństwo zarówno tej potędze jak i tej odpowiedzialności waszej”.

Nieprzyjaciele Kościoła, znając dalsze znaczenie i potęgę prasy, używają środka, działającego systematycznie, a stale dla ich drożnych celów i zamysłów. obrońcy wiary muszą przeto również używać tej broni dla obrony ideałów chrześcijańskich. Wielkie i piękne więc leżą przed prasą zadania. Czy podołają im dzisiejsi ludzie pióra? Aby mieć orędownika u Boga w niebie, dał Ojciec św. prasie patrona.

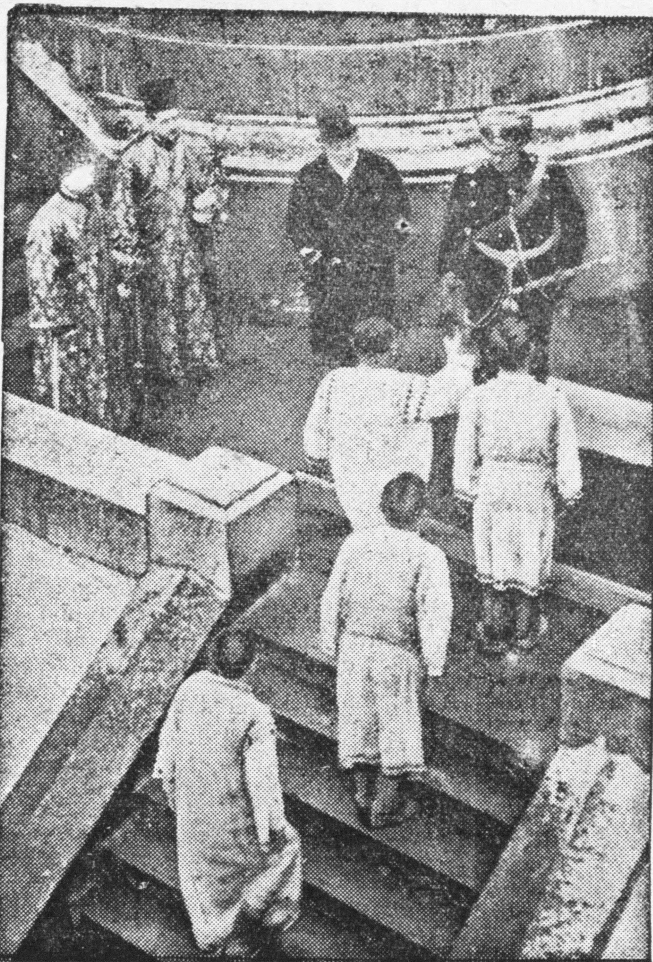
Uroczystość Matki Boskiej Gromn.

EWANGELIA,

napisana u św. Łukasza rozdz. II 22—33.

A gdy się wypełniały dni oczyszczenia jej według zakonu Mojżeszowego, przyniósł go do Jeruzalem, aby go stawili Panu, jako napisano jest w zakonie Pańskim, że wszelki mężczyzna, otwierający żywot, świętym Panu nazwan będzie. A iżby oddał ofiarę wedle tego, co jest powiedziane w zakonie Pańskim: parę synagorlic albo dwoje gołabiat.

A oto był człowiek w Jeruzalem, któremu imię Symeon, a ten człowiek sprawiedliwy i bogobojny, oczekiwający pociechy Izraelskiej, a duch święty był w nim. I odpowiedź był wziął od Ducha świętego, że nie miał oglądać śmierci, ażby pierw-

„Święto Jordana” w Rumuni.

oglądał Chrystusa Pańskiego. I przyszedł w Duchu do kościoła. A gdy wwodzili Dzieciątka Jezusa rodzice jego, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego, On też wziął je na ręce swoje i błogosławił Boga i mówił: Teraz puszczasz sługę twego, Panie, w pokoju, według słowa, gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje, któreś zgotował przed oblicznością wszystkich narodów. Światłość na objawienie pogan i chwałę ludu twego Izraelskiego.

Nowy kardynał angielski arcybiskup Westminsteru, powitany na dworze londyńskim przez księcia Norfolk.

Matka Boska Gromniczna.

Święto Oczyszczenia N. P. Marji, przypadające czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu, nazywamy w Polsce świętem: „Matki Boskiej Gromnicznej”. U ludu wiejskiego istnieje jeszcze nazwa „Gromnica” lub święto „Gromnicznej”.

Według starej kościelnej tradycji niektórzy nazywają tę uroczystość także świętem „Ofiarowania Jezusa”, gdyż N. P. Marja w dniu swego Oczyszczenia ofiarowała Syna swego w kościele i okupiła, stosownie do przepisów Starego Zakonu Grecy określili to święto nazwą: „Spotkanie”, albowiem stary Symeon i Anna spotkali w tym dniu Dzieciątka Jezus w świątyni, w której Je ofiarowali.

W pierwszych czasach chrześcijaństwa było święto dnia 2 lutego — świętem ku czci Chrystusa, dopiero później stało się świętem Matki Boskiej. Według wszelkiego prawdopodobieństwa zaprowadził święto Matki Boskiej Gromnicznej papież Gelazy († w 496 r.) i odtąd odbywały się procesje do kościołów przy udziale duchowieństwa i ludu, który z płonącymi świecami w rękach niósł obrazy N. P. Marji po ulicach miasta, śpiewając antyfonę na święto Jej Oczyszczenia.

Kult Matki Boskiej Gromnicznej, który już od wczesnych czasów chrześc. był wielki, specjalnie w naszym kraju, w sercach ludu wiejskiego się ugruntował. W tym dniu lud gromadnie udaje się do kościoła ze świecami. Przyniesione świece poświęca kapłan przed rozpoczęciem nabożeństwa. Podczas nabożeństwa gustownie nieraz przystrojone świece palą się w rękach wiernych, którzy w niektórych okolicach i po nabożeństwie starają się zapaloną świecę przynieść do domu. Dymem jej robią znak krzyża na drzwiach.

Pobożni wierni zapalają gromnicę w czasie burzy, aby uchronić siebie, swój dom i dobytek od nieszczęścia. W chwili konania daje się umierającemu gromnicę w rękę, jako że gromnica oznacza Chrystusa jako światłość świata. Piękne te zwyczaje są dowodem wielkiej czci i ufności ludu polskiego dla M. Boskiej jako swej Opiekunki i Królowej.

Usuwanie siostr katolickich w Niemczech.

W ciągu dalszym trwa usuwanie siostr katolickich oraz umieszczanie na ich miejsce siostr „brunatnych” w Niemczech. Do tej pory ukończono całkowitą wymianę w 18 dużych szpitalach, 76 przedszkolach dla dzieci oraz 4 zakładach dla starców.

Ojciec 6 księży został kapłanem.

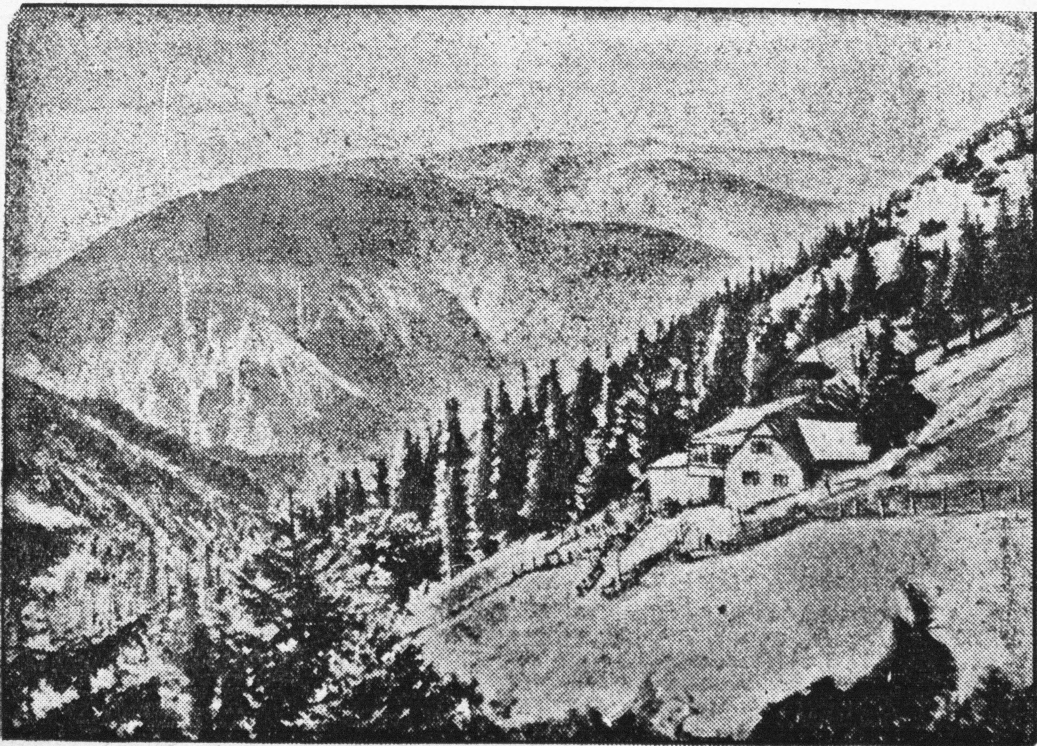
W katedrze w Strassburgu odbyła się uroczystość święceń kapłańskich. Biskup Ruch wyświęcił na księdza 65 letniego wielkiego przemysłowca Otarlla. Z jedenastu jego synów sześciu poświęciło się stanowi kapłańskiemu.

Ilu misjonarzy pracuje wśród pogan?

240 tysięcy osób oddanych jest bezpośrednio na całym świecie apostołstwu pogan. Mimo pół miliona nawróceń co roku liczba pogan nie maleje, ale przeciwnie powiększa się i to dzięki naturalnemu przyrostowi.

Gwiazda większa od słońca.

Dr Instruve, dyrektor amerykańskiego obserwatorium astronomicznego przy uniwersytecie Chicago, ogłasza, iż odkrył olbrzymią gwiazdę, 3 tysiące razy większą od słońca.

Oto zbocza Schneebergu pod Wiedniem, gdzie zginęło 8 narciarzy, zasypanych przez lawinę.

Poszukiwania zasypanych śniegiem w Austrii 8 narciarzy, z których zwłoki 5 znaleziono.

Ślub greckiego następcy tronu.

W Atenach, stolicy Grecji, odbyły się zaślubiny następcy tronu greckiego ks. Pawła z ks. Fryderyką Hanowerską. Matka jej jest córką b. ces. Wilhelma.

Zakończenie uroczystości ślubnej w katedrze ogłoszono salwą 101 strzałów armatnich, a młoda para w historycznej karocy cesarza francuskiego Napoleona III, (ciągniętej przez 20 białych koni), pojawiła się na ulicach, owacyjnie witana.

Powszechny podziw budziła wspaniała toaleta panny młodej z białej koronki, ozdobiona suto klejnotami. Szatę tę miała już ongiś na sobie matka księżniczki Fryderyki, ks. Wiktoria w chwili swego ślubu. Ekscesarz Niemiec, Wilhelm zapłacił ongiś za nią tysiąc funtów angielsk. Wspaniały tren ślubnej szaty panny młodej niosło sześć jej družek.

Księżniczka Fryderyka miała na głowie wspaniałą diadem brylantowy, który podczas samej ceremonii ślubu w katedrze ustąpił miejsca cennej koronie królewskiego domu hanowerskiego.

Państwo młodzi w karocy po urocz. ślubnej w katedrze.

Kupił żonę dłużnika swego za 180 tys. zł.

Abram W., właściciel składu materiałów włókienniczych w Warszawie, kupował towary od wielu fabrykantów w Łodzi, korzystając z kredytu m. in. u fabrykanta jedwabiu D.. Po zakup jedwabiu jeździła zwykle do Łodzi żona kupca, uzyskując dogodne warunki kredytowe.

W r. ub. fabrykant owdowiał i wtedy żona kupca z Warszawy zaczęła uzyskiwać jeszcze większe kredyty, tak, że ostatecznie suma długu za pobrane towary wyniosła 180.000 zł. W tym momencie sytuacja materialna kupca uległa pogorszeniu, wobec czego udał się on osobiście do Łodzi, prosząc o prolongatę długu.

Fabrykant zażądał wówczas od swego klienta, aby mu odstąpił żonę, a on wówczas skreślił mu całkowicie dług. Kupiec zgodził się na tę transakcję.

Rozwodu udzielił rabin w Warszawie i obecnie w Łodzi odbywają się przygotowania do uroczystego ślubu fabrykanta z kobietą, — która kosztowała go 180.000 zł w towarze.

Pieczeń z psa w jadłodajniach berlińskich.

Niemcy w swej samowystarczalności poczęli wzorować się na głodujących Chińczykach i psa wciągnęto do jadłospisu niemieckiego. W związku ze stale wzrastającą konsumpcją psów i innych zwierząt, rząd wydał specjalną ustawę, dotyczącą użytku mięsa psiego dla ludzi w następującym brzmieniu: „Świnie i psy, których mięso ma być użyte dla ludzi, winny być po zabiciu urzędowo zrewidowane ze względu na niebezpieczeństwo włośnicy” (trychiny).

W restauracjach berlińskich nierzadko dziś można spotkać befsztyki i sznyce z psiego mięsa, zakryte pod smakowitą nazwą cielęciny czy wołowiny.

Libacja na dworcu warszawskim za darmo.

Ostatnio na dworcu głównym olbrzymią sensację wywołała uczta, jaką dwaj nieznanzi fundatorzy urządzili w bufecie dla około 35 osób, rekrutujących się z pośród przygodnych znajomych.

Wiadomość o niezwykłych fundatorach, którzy regulowali rachunki 500-zł. banknotami, szybko rozniosła się tak, że liczba amatorów bezpłatnej i suto zakrapianej kolacji, szybko wzrastała.

Niezwykła uczta trwała przez 15 godzin. Według pobieżnych obliczeń, dwaj fundatorzy zapłacili ogółem rachunek, wynoszący ponad 3.000 zł.

Na pożegnanie wszyscy uczestnicy libacji otrzymali podarunki w kwocie 5 zł., po czym w wesołym nastroju odprowadzili do pociągu obu fundatorów, którzy nie zdradzili swych nazwisk, żegnając ich owacyjnie.

11 osób otrutych na weselu.

We wsi Głowniki, pow. Konin, pewien gospodarz wyprawiał wesele swej córki.

Po libacji, w czasie której pito podejrzanego pochodzenia likier, 11 z pośród biesiadników zachorowało, 7 osób w stanie poważnym musiano przewieźć do szpitala. Policja zarządziła dochodzenia.

Jak? w powieści. — Przez 20 lat udawała mężczyznę z powodu popełnionego zabójstwa. Wyzyskał to niecny szantażysta.

W zamku bardzo bogatego francuskiego rentiera w pobliżu Tuluzy, Alfonsa Langerona, od 20 lat pracował jako kucharz Andre Guerret.

Guerret był ideałem pracownika. Przez 20 lat swej służby ani razu nie zasłużył na najmniejszą uwagę ze strony chlebodawcy. Nie używał alkoholu, nie palił, w stosunku do kobiet był obojętny, nie nęcił go też żadne gry ani rozrywki. Dziwny ten człowiek wolne chwile od pracy zużywał na czytaniu biblii, z którą obchodził się bardzo troskliwie i zamykał ją w szafie, nigdy nikomu do rąk nie dając.

W początku ubiegłego lata wzorowy kucharz zachorował. Jego chlebodawca zezwał lekarza, ale kucharz nie chciał się dać zbadać. Niestety, stan chorego kucharza pogarszał się. Musiano odwieźć go do szpitala.

Tu wyszło dopiero na jaw, że osobnik był kobietą.

Po zgonie zawiadomione władze postanowiły stwierdzić identyczność zmarłej. Przy przeglądaniu rzeczy znaleziono list, pisany szyfrem. Obecny przy tym agent policji kryminalnej zainteresował się tym listem. Odczytanie listu udało się agentowi dopiero wtedy, kiedy zapoznał się z pozostawioną przez tajemniczą zmarłą biblią. Okazało się, że biblia ta była kluczem do szyfru.

Szyfrowany list był adresowany do niejakiego Marceliego Manuela w Algierze. Tajemnicza zmarła pisała go na kilka dni przed śmiercią, wzmiankując Manuelowi, że wyśle mu większą sumę pieniędzy, jak tylko wyzdrowieje, ponieważ wszystkie jej oszczędności znajdują się w ukryciu. W razie gdyby zmarła, wszystkie ślady przeszłości zostaną zniszczone.

Ta osobliwa treść listu zainteresowała policję. Dochodzenia ustaliły, że Manuel w niezwykłym pośpiechu opuścił Algier, udając się w niewiadomym kierunku. Pozostawił wszystkie nieruchomości, między nimi egzemplarz biblii, będący drugim kluczem do szyfru.

Znaleziono też obfitą szyfrowaną korespondencję, jaką prowadził z kucharzem.

W jednym z listów kucharz pisał, że ma dosyć posyłania Manuelowi całych swych zarobków i żąda, żeby ten zawiadomił władze o „wiadomej rzeczy”. Nie pozwolił się dalej szantażować! Ponadto potrzebne mu są pieniądze na wychowanie dziecka, które pozostawił w Marsylii.

Te dość niejasne wskazówki posłużyły jednak policji do wyjaśnienia tajemnicy nieszczęśliwej kobiety, która przez 20 lat udawała mężczyznę.

Okazało się, że nieszczęśliwa przed 20-tu laty w kłótni, spowodowanej przez zazdrość, zastrzeliła swego męża. Aby ująć sprawiedliwość, przebrała się w jego ubranie i jako mężczyzna przyjęła posadę kucharza w zamku pana Langerona.

Niestety, w rozpacz pod czas ucieczki wygadała się przed przyjacielem z lat dziecińczych Manuelem. Jak się okazało, był to człowiek podły, który zdobył tajemnicę używając, aby szantażować nią nieszczęśliwą kobietę, która musiała oddawać mu całe swoje zarobki.

Šantażysta prawdopodobnie uciekł do Afryki centralnej.

Kanarek uratował życie 3 osobom

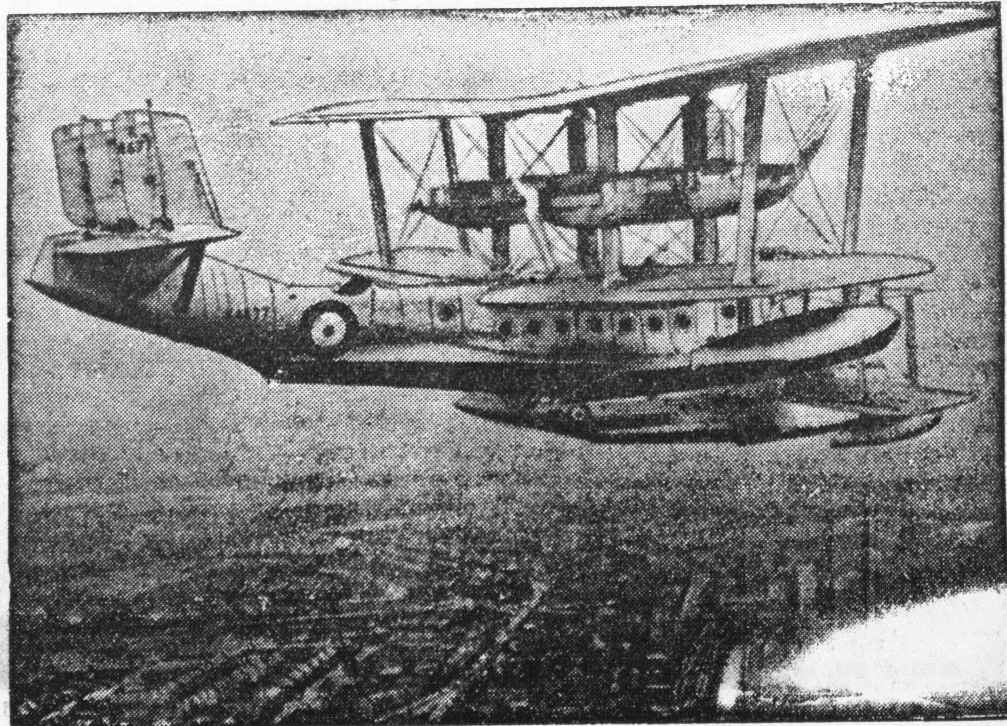
Warszawa. Ostatnio fabr. wyrobów szklanych Z. Morawskiego około godz. 5-tej rano obudziło głośnie trzepotaanie się kanarka w klatce. Gdy zainteresowany tym podszedł do klatki, kanarek nie żył. Równocześnie p. Morawski poczuł silną woń gazu.

Obudzwszy żonę, pobiegł do sąsiedniego pokoju, w którym spali jego dwaj synowie i służąca. Powietrze w pokoju przesycone było zupełnie gazem. Mimo natychmiastowych zabiegów nie zdołano ich przywrócić już do życia.

Jak się okazało, przez całą noc wydobywał się w pokoju gaz z powodu niedomknięcia kurka maszyny gazowej.

11 stycznia 1923 r. wojska francuskie obsadziły zagłębie Ruhry, aby wymusić na Niemcach odszkodowanie za zniszczone prowincje francuskie. Dziś jeszcze Niemcy uważają zajęcie Ruhry za największą krzywdę.

wielki wodopłatowiec angielski w locie nad Londynem.

Ślub 18-letniego króla egipskiego

jak już pokrótce donosiliśmy, odbył się 20 stycznia rb. z niebywałym przepychem. Uroczystościom, które trwały do niedzieli, zgodnie z tradycją dworu królewskiego i przepisami Koranu, zapewniono udział najbiedniejszych warstw ludności. W miastach Egiptu wydawano przez te dni obłady dla ubogiej ludności, w ogrodach odbywały się zabawy ludowe i widowiska. Instytucje społeczne i różne przedsiębiorstwa urządziły przyjęcia dla ubogich, rozdawano odzież, wsparcia itd.

Ceremonie ślubne odbyły się według rytuału mahometańskiego, który wyklucza obecność panny młodej.

Do 20 bm. w południe w pałacu króla odbyło się uroczyste podpisanie aktu ślubnego. Na uroczystość tę przybyła rodzina królewska, rodzina panny młodej, członkowie najwyższej rady uczonych teologów, rząd, dostojnicy dworscy. Pierwszy złożył podpis król Faruk, a za narzeczoną akt ślubny podpisał ojciec jej, Jusuf Zu'lfikar basza. Król Faruk wręczył teściowi symboliczną zapłatę za córkę.

Potem wszystkie osoby, nie należące do rodziny królewskiej i rodziny królowej Farydy, opuściły pałac z wyjątkiem dostojników dworskich, rektora, który sporządził kontrakt ślubu i świadków obu stron. W chwili pożegnania do pałacu królewskiego przybyła młoda królowa, ubrana we wspaniałą białą suknię ślubną i welon, ale z twarzą zasłoniętą zasłoną, noszoną przez kobiety muzulmańskie. Towarzyszył jej orszak druhen.

Na stopniach pałacu powitali przybywającą królową dostojnicy dworscy i przeprowadzili ją do sali, w której oczekiwali członkowie obu rodzin

i król Faruk. Ta część uroczystości odbyła się w obecności pań, gdy podpisanie aktu ślubnego, jako uroczystości o charakterze religijnym, odbywało się bez udziału kobiet.

Zakończenie uroczystości ślubnych obwieściła esłwa honorowa z dział.

Po ślubie odbył się obład w ścisłym gronie rodzinnym.

W piątek król odprawił w meczecie publiczne modły, potem odebrał w mundurze marszałka defiladę armii, wieczorem odbył się bankiet dla najwybitniejszych przedstawicieli społeczeństwa. W sobotę przed młodym królem, ubranym jak skaut, przemaszzerowały organizacje młodzieży, wieczorem zaś odbył się bankiet dla dyplomatów i cudzoziemców. W niedzielę zakończyły się zabawy publiczne — młoda para królewska udała się do swej rezydencji wiejskiej.

Król Faruk jako prezent ślubny ofiarował swej żonie wspaniałą naszyjnik z 101 brylantów, za który zapłacił w Paryżu 4 miliony franków (tj. milion złotych).

16 letnia królowa, której imię Sa Fi'Róża bez skazy), król zmienił na Farida, t. zn. Jedną, jest córką wyższego sędziego z Aleksandrii. Wychowywała się w klasztorze katolickim, była przyjaciółką sióstr króla, którego poznała przed rokiem. Gdy król, zapalony narcyz, wyjechał do Szajcarli z matką i siostrami, pojechała też dama dworu królowej wdowy ze swą córką Sa Si. Tu miłość młodych rozkwitła w całej pełni. Po powrocie do kraju król udał się do ojca wybranki, prosząc o jej rękę, został przyjęty. O fakcie dokonanej zawiadomił rodzinę.

Maurycy Ravel, zmarły w Paryżu, jeden z najwybitniejszych kompozytorów doby współczesnej.

Sprawy ustawy o ochronie lokatorów

Jakie przepisy obowiązują obecnie?

Uchwała sejmu, zatwierdzająca zmiany poczynione w projekcie rządowym przez senat, zamyka na razie na czas dłuższy bieg historii z ustawą o ochronie lokatorów.

Sprawa zmian w tej ustawie ma swoją dość długą historię. Jeszcze w sierpniu 1937 r. rada ministrów uchwaliła projekt ustawy, przewidujący stopniową likwidację ochrony lokatorów. W dniu 15 grudnia ub. sejm uchwalił z pewnymi zmianami projekt rządowy, który przewidywał zniesienie z czasem ochrony wszystkich bez wyjątku lokali mieszkaniowych, podczas gdy sejm ograniczył się do stopniowego zniesienia ochrony nad lokatorami więcej niż 3 izbowymi.

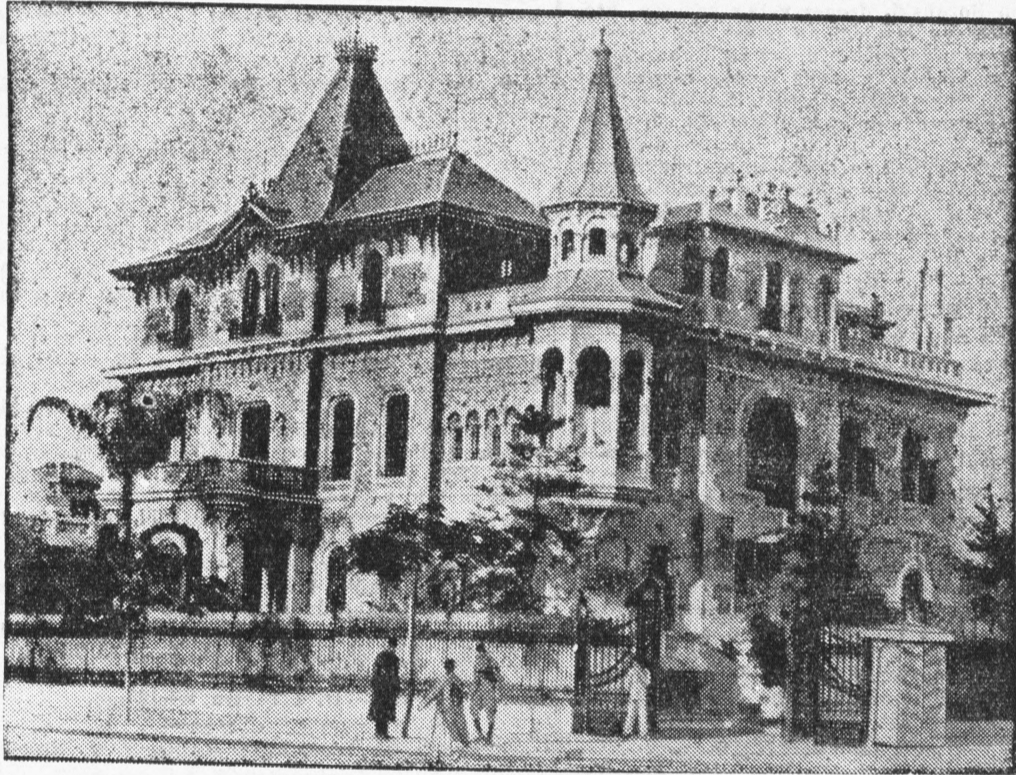
Uchwała sejmu przekazana została z kolei senatorowi. Jak czytelnicy już wiedzą, dość nieoczekiwanie senat odrzucił uchwałę sejmu w sprawie likwidacji ochrony lokatorów na wniosek senatora Roga.

Sprawa wróciła do sejmu, który wbrew swojej poprzedniej uchwale większością głosów przyjął stanowisko senatu.

Ochrona lokatorów obowiązuje nadal w starych domach dla lokali mieszkaniowych do 5 pokoiów łącznie oraz dla lokali przedsiębiorstw handlowych, opłacających IV kategorię handlową podatku przemysłowego i przedsiębiorstw przemysłowych, opłacających kategorię VII i VIII podatku.

Druga sprawa, załatwiona już ostatecznie, dotyczy wprowadzonego dekretem Prezydenta Rzpliz dnia 4 listopada 1935 r. obniżenia komornego dla mieszkań 3 izbowych i mniejszych o 15 proc., a dla mieszkań większych oraz lokali przemysłowych i handlowych, podlegających ochronie lokatorów, o 10 proc.

To postanowienie dekretu obowiązywało do 30 listopada 1937 r. Zgodną uchwałą senatu i sejmu postanowiono przedłużyć moc obowiązującą tego postanowienia, tj. obniżenie stawek komornego ustawowego do końca 1938 r. Z dniem 1 stycznia 1939 r. komorne wzrastać ma o 5,5 proc. kwartalnie, aż osiągnie poprzednią ustawową normę. Dwa ustawowe komorne (bez zmian) opłacać będą zatem mieszkania 4 izbowe (3 pokojowe) i większe oraz lokale przemysłowe i handlowe, podlegające ochronie lokatorów, od 1 października 1939 r., zaś mieszkania mniejsze — od 1 kwietnia 1940 r.

Pałac narzeczonej króla egipskiego, gdzie spędziła ostatnie dni przed ślubem

Córka urzędnika policji kryminalnej morderczynią

Jeden z urzędników nowojorskiej policji kryminalnej, który otrzymał polecenie wyświetlenia sprawy mordu rabunkowego w New Jersey, zmuszony był tragicznym splotem okoliczności zdemaszkować własną córkę jako współwinną morderstwa. Napad rabunkowy dokonany był podług metod amerykańskich gangsterów. Sprawczynie — dwie młode dziewczyny w wieku od lat 17 do 20 — zastrzeliły na szosie właściciela autobusu. Zdobyczy ich wynosiła zaledwie około 50 dolarów. Kiedy po dłuższych poszukiwaniach wpadły w ręce policji, dziewczyny przyznały się do kilku dalszych napadów rabunkowych, które również nie dały im większych korzyści.

W Chełmży mieszka jeden weteran. — P. Stanisław Walter liczy 93 lat.

Chełmża. Do nielicznych pozostałych jeszcze przy życiu weteranów 1863 r. należy por. Stanisław Walter, urodzony we Wroniawach pod Wolsztynem w r. 1845, a więc liczy obecnie 93 lat. P. Walter już od 24 lat mieszka w Chełmży. Brał on udział w walkach z Moskalami pod Ostrowem i Kaliszem, gdzie z oddz., składającego się z 13 ludzi, sam jeden pozostał przy życiu, 12 jego poległych towarzyszy pogrzebanych jest w bratniej mogile w Nowej Wsi pod Kaliszem.

W zjedździe weteranów, jaki się obecnie z okazji 75-lecia powst. styczniowego w Warszawie odbył, p. Walter z powodu złego stanu zdrowia udziału nie mógł wziąć.

Częste zaprosiny nie zrażały jej teraz. Powoli pozwoliła się wciągnąć w jej świat. Leon szczęśliwy, że się żona bawi, nabiera ogłady, mawiał do niej, odchodząc do swego laboratorium:

— Idź, Kochanie, idź, rozerwij się trochę...

A pani Breau dodawała:

— Idź, dziecko. Trzeba zmieniać nauczycielkę od czasu do czasu.

A wieczorem, gdy powracała, twarz jej tęgnęła jeszcze ogniem uciechy przy opowiadaniu o dniu całym. Tak, przyjemnie spędzało się czas u Magdaleny, w tym ciepłym, zacisznym, wytwornym saloniku.

Mniej zabawne były wizyty, na które brała ją ze sobą Magdalena, a na których witano je zawsze jednakowymi wyrazami, pełnymi kwiatów i słodyczy, a mówiono zawsze w kółko o służbie i dzieciach, częstowano z urzędu jednakowymi ciasteczkami i czekoladą. Ach, jak to trudno trzymać w rękę jednocześnie filiżankę, bułeczkę i mufkę. W końcu wizyty te stawały się monotonne.

To też nie dziwiła się wcale, gdy Magdalena, zastając drzwi zamknięte z powodu kataru, założyła lub migreny, wołała: „Ach, co za szczęście!” zbiegając ze schodów. Jeżeli jednak wszyscy wyrzekali na wizyty, po cóż je było składać?

— Byłyśmy także, — opowiadała Janka — na wieczorku herbacianym w modnej cukierni. Tam siedzi się sztywno na krzątku krzesła i przynajmniej można się nie wysilać na trzymanie naczyń i ciasta. Rozmawia się dowoli, słucha się muzyki łatwej, dodającej skrzydeł i nabiera się pojęcia o nowych strojach, lustrując toalety innych.

Zdaje się jednak, że to nie łatwy wybór tych różnych odwiedzin. U samej modystki Magdalena bawiła przez trzy godziny. Bo tyle było tych kapeluszy! Rozrzucano je wszędzie, na niskich grzybach drewnianych, po wszystkich salonach na przestrzał, w których rozmawiano po cichu, natrafiając co chwila na lustra do samej ziemi i na dywany, w których tonęły nogi. A trzeba było widzieć ceny tych cacek. Pomnieć, że ciocia Felja zarabiała zaledwie trzy franki dziennie za wyrób kwiatów takich, jakie się tam widziało.

Magdalena płaciła bez targu. Z pewnością drugiej takiej nie ma. Janka oburzała się prawie zawsze. Gaston nie powinien był w ten sposób kłaść sobie stryczka na szyję. Janko, żeby sobie żona jego nie mogła odmówić takiej fantazji? Złoto lało się jej przez palce, jak żywe srebro...

LEKARZ I ROBOTNICA.

Powieść współczesna na tle stosunków fabrycznych. Przekład z francuskiego. 48

(Ciąg dalszy.)

Teraz się wywnętrza... zapytuje: „Dlaczego mówi się to lub owo? Dlaczego mężczyzna podaje rękę damie dla przejścia do drugiego pokoju? Dlaczego przed każdym talerzem stojały cztery kieliszki, w które mało kto wino nalewa? A cóż to za masło roztopione z bułeczką, które każdy z biesiadników odsuwa pogardliwie? A to — ser? Dlaczego go obnoszą, skoro nikt nigdy go nie jada? To ci frajda... Frajda — wyraz także zabroniony. No, ale będąc we dwoje...

Nie masz jednak takiego dziwactwa, takich trudności, z którymi nie możnaby się oswoić. Zdarza się nawet, że to, co się wydawało najgłupszym i najtrudniejszym do naśladowania, staje się potem najulubieńszym dla nas. Ileż trudów nieznośnych, ile miłych następstw! Janka wszystko to przeszła. Z każdym dnem nabierała coraz więcej śmiałości i obycia. Obawa malała, a przyjemność rosła.

